

Až ztichnou bílé skály

Eva Olmerová

1. Děvčátko, vím, že dnes je loučením,
do ráje krás už soumrak padá.
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
dám v zapomnění snění večerům stříbrným.

R. Až ztichnou bílé skály
nad velkou přejí den zhasne tmou.
Tam, kde jsme spolu stáli,
tam srdce zaletí se vzpomínkou.
Snad pro sny spálené
oči se zarosí, o štěstí vzdálené si zaprosí.
Až ztichnou bílé skály,
ty budeš někde v dáli už dávno spát.

2. Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít, co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
tu duši chudou budou v osadě stále hrát.

R.....